

Kent Kirk (KF):

Jeg takker for svaret fra økonomiministeren. Men så vil jeg spørge økonomiministeren, om denne diskussion ikke i virkeligheden er en diskussion om nogle formelle rettigheder kontra den reelle virkelighed.

Jeg forstår bl.a. af det spørgsmål, hr. Keld Albrechtsen stillede, at det danske Folketing selvfølgelig *formelt* kan vedtage en finanslov, der er i strid med konvergenskriterierne. Men er økonomiministeren så ikke enig med mig i, at *reelt* vil vi få overordentlig vanskeligt ved at gøre det, fordi markedet så øjeblikkeligt vil reagere imod den danske krone og imod den danske rente? Er det ikke rigtigt forstået?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Til hr. Keld Albrechtsen:

Der er jo i regeringen og i Folketinget enighed om – sådan har jeg i hvert fald forstået det – at Danmark ikke ønsker, at den del af Traktaten, der drejer sig om Den Økonomiske og Monetære Union, bliver en del af regeringskonferencetemaet.

Vi har ingen ønsker om at ændre i den del af Traktaten, og derfor kan der heller ikke blive nogen ændringer i forhold til den virkelighed og det regelsystem, vi kender i dag. Og når vi ikke er med i den tredje fase, er vi heller ikke underlagt sanktioner, og man kan ikke lave om på det system, undtagen hvis man laver om på Traktaten. Det vil jeg gerne understrege.

Og så vil jeg sige: Der foregår ingen hemmelige forhandlinger i Den Monetære Komité; der foregår et analysearbejde om, hvilken model man kan forestille sig for et valutaarrangement mellem tredjefaselandene og dem, der er udenfor, dispensationslandene, og det gør der også i Det Europæiske Monetære Institut.

Bl.a. på stærk opfordring fra Europaudvalget er det vedtaget, at Danmark bliver ved med at presse på for, at der bliver skabt en model for et valutaarrangement. Det er det, der foregår for øjeblikket, og der kan ikke foregå andet for øjeblikket.

Til hr. Kent Kirk vil jeg sige, at jeg faktisk er enig i, at diskussionen nok mere drejer sig om noget formelt. Det er klart, at der er en lang række procedurer, som vi ikke er med i, og som vi ikke kan være med i, og så er der den reelle virkelighed – nøjagtig som i dag; det er der ikke nogen forskel på.

Men jeg har også tidligere givet udtryk for, at den internationalisering, der sker af økonomien,

jo bevirker, at det enkelte land – uanset om det er med i Unionen eller ej, og uanset om det skal med i den tredje fase eller ej – er underlagt nogle økonomiske vilkår, som skyldes den internationale økonomiske integration.

Derfor er spørgsmålet jo, hvor stor handlefrihed vi har i den økonomiske politik, hvis vi i øvrigt mener, at en lav rente, et lille underskud, afdrag på gæld osv. er en vigtig målsætning. Hvor store handlemuligheder har vi så i virkeligheden?

Men der bliver ikke mulighed for at iværksætte sanktioner over for det danske Folketing, hvis det f.eks. vedtager en finanspolitisk lempeelse.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil især takke for det sidste, der blev sagt, som var en meget klar tilkendegivelse om, at der ikke kommer sanktioner ind i eventuelle aftaler, der vedrører Danmark.

Nu har vi jo fået oplyst af ministeren, at der ikke foregår hemmelige forhandlinger, men at der foregår et analysearbejde, og derfor vil jeg til slut spørge ministeren, om ministeren vil garantere, at hvis der på et tidspunkt bliver tale om forhandlinger og der skal tages stilling til politiske aftaler, så vil regeringen komme til Folketingets Europaudvalg og bede om et mandat som grundlag for disse forhandlinger. Det ville jeg meget gerne have ministerens ord for her. Det ville i hvert fald være med til at mindske mine bekymringer over, hvad det er, der foregår. For jeg må sige, at når man i Erhvervsbladet skriver, at der foregår hemmelige forhandlinger, så bliver jeg noget bekymret.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg kan garantere for, at hvis regeringen indgår i forhandlinger, som på et eller andet tidspunkt har forpligtende karakter, så er den sædvanlige procedure, vi kender, mandatgivning gennem Europaudvalget. Ingen anden vej er mulig.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1413

4) Til justitsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Hvordan kan det være, at Justitsministeriet giver offentligheden oplysninger, som ministeren nægter at give Folketinget?«